

at den just skulde gaa i den Retning, som den er vedtagen i Folketinget. Selvfølgelig kan man ikke lave Omelet uden at slaa Æg i Stykker, og det kunde man heller ikke, da Lovene af 1903 bleve lavede. Til Trods for alle voré Bestræbelser maatte det gaa ud over nogle enkelte. Eksempelvis kan jeg nævne, at i København var der vist mange af de større Ejendomsbesiddere, som fik ganske betydelige Paalæg ved Ejendomsskylden, maaske gik det ogsaa ud over nogle af de mindste Jordejere paa Landet, omendskønt man søgte ved Fradragsregler at komme dem til Hjælp. Men skal man i det hele taget forhandle om en Skatteomlægning som den her foreslaaede, kan jeg ikke se rettere, end at der er overordentlig mange Sager, som maa undersøges, og med al Respekt for det høje Folketing har jeg dog en vis Tilbøjelighed til at tro, at denne Lov er jaget igennem i utrolig kort Tid, saaledes at der ikke har været Lejlighed til nøjere at undersøge alle de Forhold, den berører.

Jeg er derfor enig med andre ærede Medlemmer her i Salen om, at vi i Lands-tinget ikke kunne modtage denne Lov uden at prøve den nøje for at se, om der er et og andet at rette paa den. Jeg har nu for mit Vedkommende nævnt noget, som jeg tror, at der maa tages særligt Hensyn til ved en Ændring af Ejendomsskyldloven.

**Koefoed:** Med Hensyn til Spørgs-  
maalet om „Driftsbygninger“ kan jeg i enhver Henseende slutte mig til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard). Ogsaa jeg tror, at det vil volde noget Bryderi og give Anledning til en Del Fortolkninger at opretholde Bestemmelsen om ogsaa at give et Fradrag for de Ejendomme, som ere forsynede med Driftsbygninger. I al Almindelighed vil det tillige være saaledes, at Ejerne af disse Ejendomme ikke i særlig Grad trænge til nogen Lempelse i deres Skatter.

For øvrigt gaar jo det foreliggende Forslag ud paa dels at simplificere de Fradrags- og Skattefrihedsbestemmelser, som vi have i vor nuværende Lov om Ejendomsskyld, dels at undgaa de Spring i Skatten, som fremkomme paa de Grænser, hvor Fradrage veksle enten fra et Beløb til et andet eller fra et Beløb til ingenting. Endelig gaar Forslaget ud paa at fordele selve Skatten noget anderledes, idet man vil lette Skatterne for de mindre Ejendomsbesiddere og forøge den for de større. Nu tror jeg egentlig ikke, at der med Rette kan siges noget væsentligt imod den nu-

værende Lov om Ejendomsskyld i Retning af, at den som Helhed taget skulde have forurettet de mindre Skatteydere. Men for øvrigt har det foreliggende Forslag min Sympati.

Hvad de nuværende Fradrags- og Skattefrihedsregler i Lovens § 7 angaar, er jeg overmaade glad for at faa dem forandrede, idet det forekommer mig ligesom det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds uheldigt i en Lov, som angaar Skatter paa fast Ejendom, at have Fradrags- og Skattefrihedsbestemmelser, som ikke knytte sig til vedkommende Ejendoms Art eller Omfang, men derimod til Beboernes eller Brugernes sociale Stilling og økonomiske Livsvilkaar. Ikke alene skal der for at faa disse Regler anvendt føres et ret nøje Tilsyn med disse Beboeres Forhold, idet det jo meget ofte er saadan, at der flytter en Arbejdsmand ind og en Partikulier ud, og i samme Øjeblik bør Ejendommen blive skattefri. Men det medfører ogsaa et ikke ubetydeligt og for øvrigt ret ubehageligt Arbejde saavel for Vurderingsraadet som for Revisionen, idet man jo skal kontrolere, om de Angivelser, der ere gjorte i vedkommende Skema, ere overensstemmende med de faktiske Forhold, om vedkommende Ejendoms Lejeværdi ikke er højere end den, som angives i Skemaet, og om vedkommende — hvis det er en Haandværker — just ernærer sig uden fremmed Medhjælp eller mulig har en Lærling o. s. v. Alt dette giver et betydeligt Arbejde, som jeg er meget glad for, at vi blive fri for nu. Forslaget ophæver ganske de Bestemmelser, som nu findes i fjerde og femte Stykke af § 7, angaaende Ejendomme paa Landet paa indtil 12,000 Kr. og i Købstæderne paa indtil 6,000 Kr. og med de bekendte Fradrag af fra 2,000 Kr. og ned til 500 Kr., og det finder jeg i Henhold til de Betragtninger, jeg før har gjort gældende, fuldstændigt i sin Orden.

Men saa indfører Lovforslaget nogle nye Bestemmelser, der forandre Lovens § 7, første Stykke, idet den skattefri Lejeværdi forhøjes paa Landet fra 60 Kr. til 72 Kr., i Købstæderne fra 120 Kr. til 144 Kr. og i København fra 180 Kr. til 216 Kr. Det synes jeg for mit Vedkommende ikke om. Jeg kunde finde mig i, om vi bleve staaende ved de Bestemmelser, vi have i saa Henseende, men jeg saa hellere, at man gik den helt modsatte Vej og simplificerede Loven eller Lovens Anvendelse yderligere derved, at man fuldstændig strøg Bestemmelserne i § 7, første Stykke, der omfatte disse skattefri Lejeværdier. For